

דל/מי

פ ר ו ט ו ק ו ל מ 14/ב

מיסיבת ועדת החוקה, חוק ומספט
 שהתקיימה ביום ד', ה' בשבט תשי"ג - 21.1.1953 בשעה 08.45.

הסתתפו:
 מ. אונא - היו"ר
 ע. אסף
 ע. איכילוב
 ב. אזניה
 א. אלטמן
 י. בר-יהודה
 ד. בר-רב הא"י
 י. הררי
 ז. ורהפטיג
 י. קליבנוב
 ח. רובין
 ד. טרי
 י. ספירא
 ב. ססון

נעדרו:
 ב. אבניאל
 ד. גסתוני
 י. גדר
 א. דויטס
 ת. טובי
 י. כסה
 ק. לוז
 ע. מיטון
 ט. קמיס
 א. תבורי

סוזמנים:
 פ. רוזן - סר המספטים
 ח. כהן - היועץ המספטי
 ה' מינץ - היועץ המספטי למסרד התחבורה
 ה' חבצלת - ס/היועץ המספטי למסרד התחבורה
 י. גיא - ספקר מסרת התנועה
 ה' פרנקל - מסרד התחבורה
 י. ויינס - מסרד המספטים

סדר היום:
 (1) חוק לתיקון פקודת התעבורה;
 (2) חוק רואי חשבון.

היו"ר מ. אונא: אני פותח את היסיבה. נעבור על הנוסח של חוק לתיקון פקודת התעבורה, שהותאם להחלטותינו

1) חוק לתיקון פקודת התעבורהסעיף 1.

פקודת התעבורה תתוקן כך:
 (א) בסעיף 4, במקום סעיף-קטן(2) יבוא סעיף זה:
 (2) מותר ליתן או לחדש רשיון להחזקת רכב מנועי
 (סרכבת מוטור" בלשון הפקודה) לתקופה של
 שלושה, ששה או שנים עשר חדשים; חודש רשיון -
 תחושב תמיד תחילת תקפו של החידוש מהיום שבו
 יפוג או היה פג תוקפו של הרשיון אלמלא חודש".

רל.

ועדת החוקה, חוק ומשפט
21.1.53
חוק לתיקון פקודת התעבורה.

היו"ר ס. אונג: כאן בתווספה הצעת חבר הכנסת שרי.

הוחלט: לקבל את הסעיף ללא שינוי.

סעיף 1(ב).

"בסעיף 10, אחרי סעיף קטן (2) יבוא סעיף קטן זה:
" (3) סעיף 14(1) לא יחול על בית ספר לנהיגה של צבא
ההגנה לישראל או מסטרת ישראל, וסעיף 14(2) לא
יחול על העוסק בהוראת נהיגה בבית ספר כזה."

הוחלט: לקבל את הסעיף ללא שינוי.

סעיף 1(ג).

"אחרי סעיף 10 יבוא סעיף זה:
"10א. אין צורך ברשיון נהיגה למי שלמד נהיגת
רכב מנועי בהתאם לכללים שייקבעו בתקנות."

סעיף זה אינו מנוסח היטב.

י. ספירא:

באלו נסיבות יחול הפטור - דבר זה ייקבע בתקנות.

ה' סיני:

סני דברים צריכים להיקבע בחוק: שהפטור יחול סעה
שהוא לומד וכאשר נמצא על-ידו המלמד. העיקר צריך
להיות בחוק. הפרטים צריכים להיקבע בתקנות.

י. ספירא:

התנגדות להכניס זאת בחוק מפני שהמלמד לנהוג יכול
להיות לאו דוקא טורה.

ה' סיני:

הוחלט: הסעיף ינוסח מחדש, באופן שגם מי שאינו
טורה בבית-ספר לנהיגה יוכל ללמד נהיגה.

סעיף 1(ד).

"במקום חלק ו' יבוא חלק זה:

"חלק ו': בתי ספר וטורים לנהיגה.

14. (1) לא יחזיק אדם ולא ינהל בית ספר לנהיגת רכב
מנועי, אלא ברשיון מאת הרשות למתן רשיונות ובהתאם
לתנאים שייקבעו בתקנות.

(2) לא יעסוק אדם בהוראת נהיגה, אלא ברשיון מאת הרשות
למתן רשיונות ובהתאם לתנאים שייקבעו בתקנות."

השינוי שהכנסנו בסעיף זה הוא "בהתאם לתנאים שייקבעו
בתקנות".

היו"ר ס. אונג:

הוחלט: לקבל את הסעיף ללא שינוי.

כל .

סעיף 1(ה).

בסעיף 16 -

- (1) אחרי הטלים "למועצות העיריות" יורספו הטלים "ולמועצות המקומיות".
- (2) אחרי הטלים "בתחומי איזור העיריה יורספו הטלים "או בתחומי איזור טיפוסה של המועצה המקומית".
- (3) לפני הנקודה שבסופו יבואו הטלים "וסותר לקבוע בצו שהמכונים המוקצים, כולה או מקצתה, יאספו לביצוע תקודה זו או לטיפול תבאי התעבורה".

ה' סיבוי

לפי סעיף 16 רשאי שר התחבורה בצו מיוחד להקצות אחוז מסויים מהכנסות הרשות המקומית סכלי רכב, לגבי כלי הרכב של האנשים המתגוררם באיזור. התיקון מיועד לכך ששר התחבורה יוכל לקבוע באותו צו גם את המטרות אשר לסמן יוקצבו הכספים. לפי החלטת הוועדה חלה הגבלה, ואנחנו מוטרדים כי אם השר קובע את המטרות הללו, זה יכול להיות רק למטרות של איפור התחבורה. בענין זה היתה הצתיבות לחבר הכנסת רובין, שדגש לחייב את השר להקצות לפחות 50% למטרות אלה.

ע. איכילוב:

לפני יומיים דנה ועדת הכנסת בענין דומה, כשהיו חילוקי דעות בוועדת הכספים לגבי ההצעה שהכנסות מסם הטעסועים יוקדשו למטרות עזרה למוסדות תרבות וטעסועים. ההחלטה היתה שאין שום וועדה או מוסד של הכנסת יכולים להחליט כי הכנסה ממקור אחד של המדינה תוצא למקור מסויים. לפי החלטה זו, האם יכול להיטאר כאן הנוסח המוצע?

י. ספירא:

שם התעוררה השאלה בקשר עם אחד מחוקי המסים. בוועדת הכנסת סוכס כל החוק קובע הטלת מס ואינו קובע את אופן הוצאת ההכנסה, לכן באותו ענין היתה ההצעה נושא חדש, שהוא שהחוק היה חוק הקובע הכנסה. הסעיף הזה דן במה שעוסקים בכסף, לכן ההצעה חלבו, אין בה נושא חדש.

י. בר-יהודה:

בוועדת הכנסת הדיון היה אם יש בכך נושא חדש או לאו. אבל תוך כדי כך התעוררה שאלה אם ככלל רצוי שבמקום חקיקה תקציבית אחידה ומרוכזת בלך בדרך של פיצור ההוצאות לחלוקת התקציב, שיהיה צורך לקחת אותן בחשבון כסמכילים את התקציב. אין ספק שאין בנוסח הסעיף שלפנינו נושא חדש. אם ישנם חברים המתנגדים להצעה לגופה, הם צריכים להציע את הצעתם לגופה.

סעיף 1(ד).

בסעיף 18 -

- (1) אחרי פסקה ט', תיווסף פסקה זו:
" (י) העובר על תקנה סן התקנות המפורטות בתוספת ז', או העובר על תקנה סן התקנות המפורטות בתוספת ב' שהוכרזה על ידי שר התחבורה כתקנות שפסקה זו חלה עליהן".
- (2) במקום הסיפא המתחילה במלים "אסם בעבירה ודינו" תבוא סיפא זו:
"דינו -
(א) אם עבר עבירה לפי סעיף 7, שאינה עבירת קנס כמסמעותה בסעיף 19א, או אם עבר עבירה סן המפורטות בפסקה (ב), (ג), (ד), (ז) ו-(י) לסעיף 18 - מאסר עד שנתיים או קנס עד אלף לירות או שני הענסים כאחד; ואם נתחייב בדיון על עבירה כזו לאחד שבטלוס השנים שלפני שנעברה העברה כבר נתחייב בדיון על אחת מהעבירות האמורות - מאסר עד שלוש שנים ללא כופר קנס;

ועדת החוקה, חוק וטסט
21.1.53
חוק לתיקון פקודת התעבורה.

דל.

"(ב) אם עבר על כל הוראה אחרת מהוראות פקודה זו - מאסר
עד שנה אחת או קנס עד חמט מאות לירות או שני העבטים כאחד

י. בר-יהודה:

האם אי-הוטט עזרה לאדם על-ידי לקיחתו בסכונית
אינה נחשבת לעבירה חמורה בתוספת?

ה' סיני:

אנחנו מניחים כי בסכונות הקרובים תתפרסם מערכת
התקנות החדשות, שאנחנו עומדים להציע.

היו"ר ס. אונא:

נציגי הנהגים העירו כיטיבה האחרונה על הטאסר
ללא קנס ועל הצורך בהכחנה בענין הזמן בין נהגים
רגילים לבין נהגים מקצועיים.

י. ספירא:

אני מציע שהזמן יינתן לקיצור, אם הנהג יוכיח
כי מתעבירה הראשונה הולך מספר מסויים של קילומטרים

אני מתנגד להצעה לכתוב "ללא כופר קנס". אינני רואה
סוג סיבה לנהוג במקרה זה אחרת מאסר במקרים אחרים. חסיקול צריך להיות
נתון לבית-המטסט.

ח. כהן:

כל נהג יצליח בנקל להוכיח טענה את מספר הקילו-
מטרים שבדרוס ממנו, ואי-אפשר יהיה לבדוק זאת.
לכן ההצעה בדבר קביעת מספר קילומטרים אינה פתרון. הייתי מסכים לקצר
את הזמן ולהעמידו אל שנתיים במקום על שלוש שנים.

ה' סיני:

על נהג צינע או נהג אוטובוס מוטלת אחריות הרבה
יותר גדולה, מפני שבדיו מופקד גורלם של עשרות
רבות של נוסעים. נהג מכונית פרטית, בדיו מופקד גורלו של אדם אסר
הסכים מרצונו לנסוע אתו, וגורלו הוא. לכן אין מקום להפלות לטובה את
הנהג המקצועי.

ח. כהן:

אם הוועדה רוצה לשנות משהו בעקבות דרישות הנהגים,
לא תהיה מצדנו התנגדות להחליף את התקופה לשנתיים,
אבל לגבי כל הנהגים.

אסר לדברי חבר הכנסת ספירא בקסר לטאסר ללא ספר
קנס, חרי דבריו נכונים ביחס לחוק הקיים כיום. אבל בפני הכנסת עומדת
הצעת חוק אסר לפיה אפשר יהיה להטיל מאסר על תנאי, כלומר, שצריך יהיה
לרצות את המאסר אם תוך תקופה מסוימת יעברו עבירה אחרת. אך צריך
לדעת כי אין הפחדה יעילה יותר מאסר מאי-אפשר להיפטר ממנו על-ידי
קנס. ואם אנחנו רוצים בגורם הזה, עלינו להכניס איומים חמורים לתוך
החוק.

היו"ר ס. אונא:

דובר על כך שפיסקה 18(ב) הדנה ב"נהיגה בקלות
ראש" אינה כה חמורה ואינה מצדיקה הטלת עונש חמור.

י. בר-יהודה:

אני מציע שבמקרה של עבירה חוזרת תהיה חובה של
הטלת מאסר, אבל שתהיה אפשרות של הטלת קנס. או
יוכל הטופס, במקרה שימצא לנכון, להטיל מאסר לתקופה קצרה בצירוף קנס.

רל/מי

ח. רנובין:
במעופים מסוג זה אין ברירה אלא לחסוך על הסופט ולהשאיר בידיו את האפשרות לקבוע את מידת העונש. אני בעד העלאת הקנס, מפני שהסכום המוצע אינו מתאים למציאות שלנו. כמו כן אני בעד טחיקת המלים "מאסר ללא כופר קנס". אני סוכן להסכים לנוסח האומר כי הסופט יתן מאסר, אלא במקרה שהוא חוסך קנס יהיה יותר יעיל. כלומר, הסופט יצטרך במקרה כזה לנטק מדוע הטיל קנס ולא מאסר.

ע. איכילוב:
איש מאתנו איננו יודע בדיוק מה הם הקנסות שמסלם הקואופרטיב ומה הם הקנסות שמסלם הנהג עצמו, ולמעלה מ-90% מהנוסעים בארץ נוסעים בטכוניות הטובלות על-ידי קואופרטיב. בקואופרטיבים יש חידוד של מסלום הקנסות האלה, וישנן תקנות הקובעות עבירות שפוליסות שאת הקנסות עליהן נושא הנהג. לכן אני מציע לקבל את הנוסח שהוצע על-ידי חבר הכנסת בר-יהודה, לפיו תהיה חובת מאסר, אם אפשרות להטיל גם קנס. אם אין אפשרות על-ידי החוק למנוע מהקואופרטיבים הסתמפות בקנסות האלה, צריך להשאיר את חובת המאסר.

ב. אפנייה:
אני בעד זה שישאיר את חובת המאסר, אבל יש להבחין בית שתי עבירות ובין שלוש עבירות. במקרה של שלוש עבירות, אני מציע שהמאסר יהיה לא פחות מחודש ימים.

י. שפירא:
ישנן עבירות שבהן טורח החוק להגביר כל נקודה אפשרית, מפני שהעונש הוא קבוע. דוגמה לכך הוא רצח. בהצעה שלפנינו יכולים להיות מקרים טובים יותר יכול להיות מקרה שאדם עובר בפעם השלישית על המהירות המכסימלית, אבל במסיבות מקילות. למשל; הוא צריך היה להעביר אדם חולה. צריך לאפשר לסופט לא להטיל עונש קשה כשישנן מסיבות מקילות. החוק צריך לקבוע את המכסימום, ולא יותר. דומני שעד עכשיו לא סבלנו מכך שלא היו לנו עונשים מינימליים, סבלנו מאי-הכנת תיקים, מסחיבת הדיון וכדומה.

ביחס לקואופרטיבים, יש מעיף בחוק הפלילי האומר כי הסתמפות בקנס היא עבירה.

אני מציע לנוסח זאת כך: "אם נתחייב בדיון על עבירה כזאת לאחר שבמסך שלוש שנים כבר נתחייב בעבירה כזאת - דינו מאסר על שלוש שנים וקנס עד 1,500 לירות או שני העונשים כאחד".

ה' סיני:
בנוגע להערת היושב-ראש על סעיף 18(ב), הדין בעבירה בהיגה בקלות ראש, הייתי מציע להוסיף סעיף: "עונש זה יחול רק אם ביה-המספט ימצא כי היה בעבירה זו מסום סיכון הציבור".

ח. כהן:
אני מצטער שאינני מוצא את עצמי בדעה אחת עם חבר הכנסת שפירא, ושאני צריך לבקש את הוועדה שלא לקבל את הצעתו אלא את הצעת הממשלה. לפי החוק הקיים שהוא חוק של הכנסת ולא חוק סנדטורי, על עבירה שניה ושלישית מוטל עונש מינימום של מאסר חודש אחד. באופן תיאורטי גם אני כחבר הכנסת שפירא אינני חושב שצריכים להטיל עונש מינימום. אבל בדבר אחד היתה הממשלה הקודמת טאוחדת כולה, ועד כמה שאני יודע, זוהי גם עמדתה של הממשלה הנוכחית, והוא שצריך להיות מאסר. נוכחנו שאין דבר מפחיד כמאסר. קנסות גבוהים אינם מפחידים ואינם עושים רושם לא רק על עבירינים פוטנציאליים אלא אפילו על בתי-המספט, מפני שהם מופיעים

ח. כהן:

בתור מכילימוט, והעונש נקבע לפי הטקרה, בכלל, אם לקבל את דעתו של חבר הכנסת שפירא, אינני רואה הצדקה לקביעת עונש מכילימוט. אלא שהשופטים עצמם, ולא רק אצלנו אלא בעולם כולו, רוצים בהדרכה של המוזר המחוקק. הם רוצים שהמחוקק יקבע עונשי מכילימוט, וליט מהם הרוצים גם שהמחוקק יקבע עונשי מינימוט. שר המספטים גם הוא בדעה שכדאי להכניס לתחוקה שלצד את המושג של עונשי מינימוט.

חושב שעשינו את כל האפשרי בדרך שקבענו שבית-המשפט צריך להטיל מאסר, והשארנו בידו את האפשרות לקבוע את תקופת המאסר. בית-המשפט יוכל, אם ימצא לנכון, לקבוע מאסר של יום אחד בלבד, ואם החוק החדש יקבל תוקף, הוא יוכל להתנות את המאסר, ואז לא יהיה צורך לרצות את העונש מיד.

אינני מתנגד להצעת בר-יהודה האומרת כי נוסף על המאסר אפשר יהיה להטיל גם קנס. כבר עשינו זאת בחוק לתיקון דיני העונשין - עבירות שוחד.

ה' י. ויינברג: הייתי מציע לנסח זאת כך: "עד שלושה שבועות וקנס עד 1,500 לירות, אך לא קנס בלבד. אולם בית-המשפט רשאי, מחמת מסיבות מקילות שיפרטם בגזר-הדין, שלא להטיל מאסר אלא קנס בלבד".

ח. כהן: אינני ממליץ לנרשקה.

- חוקלט:**
- (1) לא לקבל את הצעת י. שפירא למחוק את הטלים "ללא כופר קנס".
החתימות ל. שפירא.
 - (2) לא לקבל את הצעת י. ויינברג לנסח את הסעיף כך: "דינו מאסר עד שלושה שבועות וקנס עד 1,500 ל"י, אך לא קנס בלבד. אולם בית המשפט רשאי מחמת מסיבות מקילות שיפרטם בגזר-הדין, לא להטיל מאסר אלא קנס בלבד.
החתימות לח. רובינ.
 - (3) לקבל את הצעת בר-יהודה לפיה תהיה חובה של הטלת מאסר, אבל תהיה אפשרות של הטלת קנס בצירוף לזה, בטקרה של עבירות חוזרות.
 - (4) לקבל את הצעת ה' מינץ לפיה יחול סעיף 18(ב) רק אם בית-המשפט ימצא כי היה בעבירה מטום סיכון הציבור.
 - (5) לא לקבל את ההצעה להקטין מסלול שבועות לשבתיים את התקופה שבה נחשבת עבירה לעבירה חוזרת. החתימות ל. שפירא וע. איכילוב.
החתימות אלסדנט יגית ל. שפירא: להקטין את התקופה לשנה אחת לגבי בהגים מקצועיים.

היו"ר ט. אונג: נעבור עתה לדון בתוספת.

ה' מינץ: תוספת א' דנה בעבירות שנחשבות תמיד לעבירות סוככות. תוספת ב' דנה בעבירות אשר התחבורה יכול להכריז עליהן כעבירות סוככות.

י. ספירא:
אני מציע כי נזק לרכוש לא יהיה בין העבירות החטורות, מפני שאין אצלנו הגדרה מהו "נזק ברכוש".

אשר להארת כלי רכב מסקיעת החטה ועד עלות הסחר, הוראה זו היתה נכונה לגבי מה שמגדירים כ"היי ווייס".
(ה' טינץ: יש לזה חייג: אלא אם כן הוא עומד במקום מואר כהלכה).
רוב המכוניות עוטרות במקום שאינו מואר כהלכה, יש להתחשב במציאות הקיימת. הוראה זו צריכה לחול מחוץ לסחיי הערים וסחיי המועצות הטומיות.

אינני יודע מה אומר החוק במקרה שמעמידים מכונה במקום שאחור להעמידה או שהיא בלתי מוארת, מאחר שחל בה קלקול.

אני מציע לשעביר את ההוראה בענין הארת המכוניות לתוספת ב', ולהסב את תוספת לבו של סר התחבורה לכך שבענין זה צריך לקבוע מהו בעצם התקנות.

י. בר-יהודה:
נדמה לי ש"מואר" פירושו גם צבא שמחזיר את האור. אם כן, כל אחד יכול וצריך לדאוג לכך שסימנים כאלה יהיו על מכוניותו. אם נכונה הערתי, אני מציע לפנות אל הסר ולבקש ממנו להוסיף הוראה בענין התקנות.

י. גיא:
המצב הוא כזה שהרפלקטורים האלה אינם יכולים לבוא במקום תאורה. זוהי רק הבטחה למקרה שקורה קלקול. החומר עוזר במידה מסוימת לרכב הבא מאחורי הרכב הבלתי מואר, אבל אין חובה על כך ואין זה בא במקום תאורה.

הערתי של סר ספירא היתה נכונה. נכון שבערים הגדולות מצב התאורה הוא למטה מכל ביקורת. אני מסכים שנצטרך להגדיל את ההוראה הזאת לדרכים הראשיות בלבד.

מה שנוגע למקרה שנהג נסאר בלי תאורה מתוך פורח מג'ר", יש לו אפשרות לטעון זאת לפני בית-המספט, ובלי המספט יקבל את הטענה הזאת ברוב המקרים. נכון שברוב המקרים שהמסטר חוקרת את הנסיבות, הנהג טוען שהאור התקלקל באופן פתאומי. אני מוכרח לציין כי ברוב המקרים הוכח שהאור היה מקולקל לפני כן. אין כאן כל קושי, פרט למקרים בודדים, בהם הנאסם יכול להינות מהספק.

א. איכילוב:
יש לחסוך על תכונתו של הסופט, טיזע להתחשב בנסיבות הסקילות שצוינו על-ידי חבר הכנסת ספירא. העבירה הזאת היא אחת הסכירות ביותר וטובות להחמיר בה. אשר להגבלת ההוראה הזאת לאזור העירוני, הדל המוסג הזה כמעט ואיבד את ערכו, בקטר עם ההגדרות הקטנות בתכניות הפיתוח.

ה' טינץ: בתקנות התעבורה ישנה הגדרה מצמצמת.

ע. איכילוב: כשמתקנים מכונית בדרך וסמים אכנים לסם כך, לפעמים אין מורידים אותן. האם זו עבירה?

ה' טינץ: העבירה הזאת כלולה בתקנות החדשות.

ד. בר-רב-האי: מדוע אינה כלולה כאן תקפה בענין אי-הגשת עזרה?

רל/מי

ועדת החוקה, חוק ומספט
21.1.1953
חוק לתיקון פקודת התעבורה

ה' טיבץ: זה איננו בתקנות הקיימות. אבל נביא זאת כתיקון כמתצאנה התקנות החדשות.

ה' פרנקל: על-ידי הוראה זו אנחנו רוצים למנוע שנהג לפגע בדרכו בטכסול בלתי מואר, אם זה בתוך העיר, אם זה מחוץ לעיר ואם זה בכל דרך שהיא. בתקנות החדשות נגדיר את המלה "מואר" באופן שרפלקטור יעיל המוכר על-ידי הרשות לטתן רסיונות, סיהיה על כלי הדכב, יתקבל על ידינו.

אני מדטה לעצמי לבקס את הוועדה להסאיר את הנוח המוצע בתיקון זה: במקום "בדרך" לכתוב "כביס". בתקנות החדשות אנחנו עומדים להבחין בהגדרה בין "דרך" ובין "כביס". ב"דרך" נכלול גם את סולי הכביס. אם מיטהו מעמיד את רכבו בסולי הכביס, אין בכך סכנה לתנועה.

י. ספירא: אני מציע להעביר את ההוראה הזאת לתוספת ב'. אם בתקנות החדשות יהיה הרפלקטור אובליגטורי והעדר רפלקטור ייחשב לעבירה, אפשר יהיה להעביר זאת לתוספת א'.

הנחלט: לקבל את הצעת י. ספירא לפיה תועבר לתוספת ב' העבירה הנוגעת לאי-הארת כלי רכב.

י. ספירא: בזק רכוס צריך להיות סוגבל למכוס סל 50 לידות ומעלה.

י. בר-יהודה: אני מציע להסאיר את ההוראה בעניין בזק רכוס כפי שהיא. בכל מקרה צריך הנהג ספגע בטכובית אחרת לעצור ולראות מה קרה.

י. ויניט: חבר הכנסת ספירא מתכוון למקרים קלים. מקרים אלה אינם מהווים תאונה, ופה מדובר על תאונה בלבד.

י. גייס: אינני חושב שקיימת אפשרות להגדיר בחוק את הנוק ברכוס בטכוס כלשהו. בזק שנראת למיטהו אפשרי, יכול להידאות כרציני טאד למיטהו אחר.

ה' טיבץ: אולי מוטב לכתוב: "בזק רציני" או "בזק ניכר".

ז. ורהפטיג: אם סכביחים לתוספת זאת בזק רציני, צריך להוסיף לתוספת ב' בזק רגיל.

י. ספירא: אם כך, אני מותר על המלה "רציני". סמילא, אם לא היה בזק רציני, העניין לא התעורר.

ז. ורהפטיג: אני מציע להסאיר את המלה "רציני".

רל/סי

ועדת החוקה, חוק ומשפט
21.1.1953
חוק לתיקון פקודת התעבורה

ח. כהן: אני מציע שבמקום הטלה, רציני נכתוב "חסור".

הנחלט: לכתוב, בזק רציני ברכוש".
החתימות לי. הררי: למחוק את הטלה, רציני.

טינ"ר ט. אונג: נעבור לתוספת ב'.

י. שפירא: אני מציע לכתוב במקום, בצורה מסכנת -
"באופן מסכן".

אשר לתקנה 7, ביחס למקרה שהנהג עומד שלא בתחנה, אם אין זה במקום שאסור לעמוד בו, אינני רואה בכך עקירה חמורה.

י. בר-יחודה: בעיר כלל לא ברור מה זאת תחנה, אם זה בדיוק או כמה מטר אחרי ולפני התחנה.

ז. ורהפטיג: אני מציע להסמיט את החלק השני של סעיף 7.

הנחלט: בסעיף 7 למחוק את המלים, או כשאין עומד בתחנה.

י. שפירא: אינני יודע מדוע סעיפים 10 ו-12 אינם טובאים בתוספת א'. אלה הן עבירות חמורות.

הנחלט: לקבל את הצעת י. שפירא להעביר את סעיפים 10 ו-12 שבתוספת ב' לתוספת א'.

סעיף 18(ו).

במקום סעיף 18א' יבוא סעיף זה: "באסם אדם בעבירה על פקודה זו או על תקנה שהותקנה על פיה, יחולו הוראות אלה על אף האסור בכל חוק אחר:
(א) שופט שלום יהיה מוסמך לדון בה ולהטיל כל עונש שבקבע לה;
(ב) לנאסם לא תהיה זכות לדרוש שפיטה בבית-המשפט המחוזי".

י. שפירא: שאלה ליועץ המשפטי: האם היה זה לוקח זמן ת לו היינו מעבירים את ההוראה הזאת בתוך חוק

קצר?

ח. כהן: אנחנו מציעים לעשות זאת בכל המסדרים ולהעלות את מסכות השפיטה של הנופס, אני לא בטח הטקס המתאים. העונש של 1,500 לירות אינו מתאים למסגרת השפיטה של שופט שלום.

י. שפירא: אני מציע להסמיט את סעיף-קטן (ב) ולחמוך על כך שיבוא תיקון כללי בענין זה.

ה' מינץ: כשיבוא תיקון כללי - נמחם את ההצעה הזאת.

סעיף 1(ח).

"אחרי סעיף 19 יווסף מעיף זה:

- 19א. (1) "עבירת קנס פירושה זאת מאלה:
- (א) נהיגת רכב מסונע בניגוד לסעיף 7 על ידי אדם שהיה לו רשיון לנהיגה אותו רכב ותמה תקופת תקפו של הרשיון;
- (ב) עבירה על תקנה שהותקנה לפי פקודה זו או על הוראה בחוק עזר שהוחק בתוקף סעיף 25, ואשר סר התחבורה הכריז עליה בצו שהיא עבירת קנס.
- (2) ה"ה לסוסר יסוד להאמין, כי אדם פלוני עבר עבירת קנס, יהיה רסאי לסוסר לו הזמנה למספט בנוסח קבוע, שבה יואסס המוזמן באותה עבירה ותינתן לו הברירה לסלם קנס בסיעור הקבוע במקום להספט על העבירה האסורה.
- (3) מי שנמסרה לו הזמנה לפי סעיף-קטן (2) רסאי, תוך 7 ימים מיום הססירה, להודות באסמה בססירה הודאה בנוסח ובאופן הקבועים, ולסלם בבית המספט הסלום הנקוב בהזמנה את הקנס בסיעור הקבוע לגבי העבירה המפורסת בהזמנה.
- (4) סר התחבורה יקבע בצו:
- (א) את סיעור הקנס לכל עבירת קנס ובלכד שלא יעלה על 20 לירות;
- (ב) את נוסח ההזמנה לצורך סעיף-קטן (2);
- (ג) את נוסח ההודאה לצורך סעיף-קטן (3), את אופן ססירתה ואת אופן סלום הקנס.
- (5) (א) הודה אדם באסמה וסילם את הקנס כאסור בסעיף-קטן (3) - רואים אותו כאילו הודה באסמה לפני בית-המספט, הורסע בדין וריצה את עונשו;
- (ב) לא עשה כן - רואים את ההזמנה למספט שנמסרה לו כאילו היתה הזמנה שהונעה ונמסרה על פי חלק כ"ו מתקנות הפרוצידורה בבתי-מספט הסלום, 1940".

ה' סינון:

הוספנו פה את האפטרות להסיל את ההסדר הזה על חוקי עזר בהתאם לחוקי העיריות, לפי החלטת

הוועדה.

י. ספירא:

לסעיף-החיי ס (5): מדוע לא לחלק את סעיף-קטן (ב) ולכלול בו מקרה שאדם הודה באסמה אבל סרם סילם את הקנס? מדוע צריך להביא זאת בפני בית-המספט אם זה רק ענין סל גביית הקנס? צריך לכתוב: "רואים אותו כאילו נדון לסלום קנס", ואז זה סקל על הפרוצדורה.

ה' סינון:

ההזמנה סתיסטר לאיס תכלול סתי אלטרנטיבות: האלטרנטיבה האחת תהיה לפי הסקובל כיום, אבל אחרי כן תיווסף פיסקה שתתן בידו את הברירה תוך טבעה ימים לסלם את הקנס על-ידי ססירה הודאה, ואז אין לו צורך להופיע בפני בית-המספט בתאריך שנקבע בהזמנה. אם לאו, תהיה זאת הזמנה רגילה לבית-המספט.

ח. כהן:

סקלנו את האפטרות סעליה דיבר חבר הכנסת ספירא. מחלטנו שלא לעסות זאת, כדי לאפשר לאיש אשר הודה בפני מסוסר, לחזור בו מהודאתו בפני הסופס. בהדבה סקרים אדם סודה בפני הססורה, ולאחר שהוא חוטב או מטיעץ עם עורך-דין, מחליט שלא להודות. כדי לסנוע אי-הבנות אני מציע למחוק את המלים "הודה אדם באסמה" בסעיף 5(א).

רל.

ה' מינוץ:

מוכרח להיות סהו המעיד על כך שהנאשם הסכים להודות באשמה, שחרת יתכן שמיטהו אחר ישלח בעדו.

ח. כהן:

אין זה גביוני.

י. גיא:

אין מבחני רוצים שמיטהו יודה בפני הנוטר. אין זה מתפקידו של נוטר לקבל הודאות.

ז. ורהפטיג:

מדוע צריך לכתוב בסעיף (3) "להודות באשמה". יכול להיות סקרה שאדם אינו מוכן להודות באשמה, אבל מוכן לשלם את הקנס מתוך אי-רצון להידרין.

בסעיף 5(א) אני מציע למחוק את החלק השני, שיהיה כתוב רק: "שילם את הקנס כאסור בסעיף קטן (ב) - אין מביאים אותו למספט". איזה ערך יש לרצדיבה בעבירות קנס?

י. שפירא:

יש לזה ערך לא לגבי רצדיבה אלא כשהנאשם באסם בעבירה, כי הסופט יכול להתחשב בזה כבתקדים.

ה' מינוץ:

בברירת קנס בסקום שפיטה תהיה אפשרות לקבוע שיעור קנס יותר גבוה למי שעבר אותה עבירה בפעם שניה

וטליטית.

י. גיא:

גם בעבירות המוגדרות כעבירות טיט בהן ברזת-קנס, תהיה אפשרות להזמין את הנאשם לבית-המספט באופן הרגיל. מטרת חוקי התנועה היא לא רק לטנוע תאונות אלא גם להסדיר את התנועה. יכול להיות סקרה שנהגיל טכני ספריעים לתנועת האוטובוסים, ויתכן שנהיה טעונינים במקרים כאלה להביא אנשים לדין ולא לאפשר להם ברירת קנס.

ז. ורהפטיג:

אם הנאשם מסלם מקצונו, אין להביאו למספט, ואין לחשוב זאת כעבירה. זוהי פטרה בין הנאשם והמאטטים,

על סגת לקצר את הפרוצדורה.

ח. כהן:

על ידי האפשרות הנליתנת לעברייני לחסיר את העבירה בקנס, כוונת המספלה אך ורק להחטת הפרוצדורה המספטית. מבחני יוצרים כאן פיקציה מספטית, כאילו העברייני עמד לדין. הפרוצדורה הזאת, דינה כדין הרטעה בדין וקבלת העונש בדרך הרגילה.

מצד שני אני מקבל את הצעת חבר הכנסת ורהפטיג למחוק בסעיף-קטן (3) את המלים "להודות באשמה במסירת הודאה בנוסח ובאופן הקבוע".

ז. ורהפטיג:

אני מציע שבסעיף-קטן 5(א) יהיה כתוב: "שילם את הקנס כאסור - אין מביאים אותו למספט". אפשר להוסיף לזאת שהנוטר רשאי לסרב לקבל את הקנס, ואז אפשר להביאו למספט.

הוחלט:

1. לקבל את ההצעה בסעיף-קטן (3) למחוק את המלים "להודות באשמה במסירת הודאה בנוסח ובאופן קבועים".
2. לקבל את ההצעה למחוק את המלים "הודעה אדם באשמה ו" בתחילת סעיף 5(א).
3. לא לקבל את הצעת ז. ורהפטיג לנסח את סעיף 5(א) כך: "שילם את הקנס כאסור - אין מביאים אותו למספט". הסתייבות לז. ורהפטיג.

לל.

ע. איכילוב:

בויכוח הכללי בקריאה הראשונה הועלו כמה הצעות
מתוך כוונה לכלול בחוק זה כמה עבירות ועונשים לגבי
אופנועים והולכי-רגל, סגם הם גודטים לתאונות. האם אין בדעת משרד התחבורה
להציע לנו הצעות בכיוון זה?

ה' סיני:

בתקנות התעבורה יטנה מערכת של 12 תקנות, המסילות
חובות סחוימות על הולכי-רגל. יסנן גם תקנות
מתאימות בענין רוכבי-אופניים. לגבי סני הענינים האלה, כל ההוראות סוכללו
בהילכות הדרך החדשות, שכבר עוגדו ונמצאות בעריכה סופית. הן תפורסנה בקרוב.
אך לא הנאנו זאת בחסבון באטר להחמדה בעונשים.

2. חוק חואי-חסבון.

היו"ר מ. אונא:

אני מציע סבעביר את החוק לאותה ועדת המסנה אטר
טיפלה בחוק שהוצייעל-ידי חבר הכנסת בר-רב-האי
בענין זה.

הנחלט:

לקבל את הצעת היו"ר להעביר את הצעת החוק לוועדת
המסנה אטר טיפלה בחוק שהוצע על-ידי חבר הכנסת
ד. בר-רב-האי בענין זה.

היסיבה נבעלה בשעה 11.00.